



Arrest

nr. 64 786 van 13 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VERBEKE en van attaché L. EECKHOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 11 mei 2011 aangetroffen op de luchthaven van Zaventem zonder documenten en diende aan de grens een asielaanvraag in (bijlage 25).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 14 juni 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per drager in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Srilankaanse Tamil afkomstig uit Vavuniya, Sri Lanka. Toen u nog een kind was ontheemde u vanuit Jaffna naar Vanni. Uw oudste broer voegde zich in Vanni bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Sindsdien hebt u hem niet meer gehoord. Op uw negende

verhuisde u samen met uw andere broer en uw moeder naar Thandikulam, Vavuniya. Uw tweede broer werkte ook voor de LTTE, bij de medische afdeling. In juni 2006, net voor het afsluiten van de grensweg, zag u hem voor het laatst. Uzelf hebt nooit iets gedaan voor de LTTE. Begin januari 2011 kwam een collega van uw broer naar uw woning. Jullie kenden hem nog van vroeger. Hij verbleef twee en een halve dag bij u thuis. Niemand anders wist van zijn verblijf buiten u en uw moeder. U wist niet dat hij ontsnapt was uit een ontheemdenkamp. Op 20 januari 2011 kwamen de militairen langs bij u thuis. Ze namen u mee voor ondervraging en vertelden uw moeder dat ze u na één dag zouden terugbrengen. Omdat u niet na één dag teruggebracht werd diende uw moeder een klacht in bij de politie. Na vijf dagen gevangenschap wist u te ontsnappen wanneer men u met de jeep vervoerde. U belde uw moeder en zij bracht u naar een woning waar u drie maanden ondergedoken leefde. Daarna reisde u met de trein naar Colombo. Via enkele onbekende tussenstops kwam u in België aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt de volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte en een bewijs van aangifte bij de politie van uw moeder.

B. Motivering

U haalt onvoldoende elementen aan waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging. Uw vrees is gebaseerd op het verlenen van onderdak aan een collega van uw broer, die lid is van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Dat is de reden waarom de militairen u oppakten, martelden en probeerden te vervolgen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Het CGVS (Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan deze bewering. Ten eerste, maakt u niet hard dat uw broer effectief lid was van de LTTE. U weet niet wat de rang was van uw broer bij de LTTE, u weet niet waar hij gestationeerd was, u weet niets over zijn werkzaamheden bij de LTTE en u weet niets over zijn LTTE-lidmaatschap. U weet enkel dat hij een hoge functie had en dat hij binnen de medische afdeling van de LTTE werkzaam was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit is merkwaardig, want tot juni 2006, toen hij al lid was van de LTTE, kwam uw broer regelmatig op bezoek met de medische wagen van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Het is weinig waarschijnlijk dat u niet beter geïnformeerd bent over het doen en laten van uw broer, terwijl hij regelmatig op bezoek kwam met zijn dienstwagen. Ten tweede, is het verhaal over het verblijf van de collega van uw broer en de arrestatie die daarop volgde ongeloofwaardig. U beweert eerst dat u **niet wist dat hij bij de LTTE zat** (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Daarna vertelt u dat hij **voor dezelfde medische afdeling als uw broer** werkte en vaak samen met uw broer op bezoek kwam met dezelfde medische wagen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U weet niet in welk kamp hij zat (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is merkwaardig. Wanneer een oude vriend voor het eerst sinds lang op bezoek komt voor tweeënhalve dag en vertelt dat hij in een ontheemdenkamp zat, lijkt het logisch dat hij ook vertelt welk kamp.

Bovendien verklaart u dat niemand anders op de hoogte was van zijn verblijf (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U bevestigt dit later nog eens (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is bevreemdend dat het leger zo goed op de hoogte was van zijn verblijf bij u thuis terwijl hij daar slechts twee dagen en half verbleef en terwijl niemand anders op de hoogte was van zijn verblijf. Wat er ook van zij, het is ongeloofwaardig dat het leger iemand zou vervolgen enkel en alleen omdat hij iemand tweeënhalve onderdak verleende. U verklaart zelf dat u nooit iets gedaan hebt voor de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Ten derde, verklaart u dat het leger u niet enkel verdacht van onderdak te verlenen, maar ook van LTTE-strijder te zijn omdat men uw littekens linkte aan de oorlog (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Ook dit is weinig geloofwaardig. U woonde, studeerde en werkte sinds uw negende in Vavuniya. U hebt altijd in militair gebied gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Er kan verwacht worden dat u gemakkelijk aan de hand van documenten van de school, het werk of het dorpshoofd zou kunnen aantonen dat u nooit in Vanni verbleef tijdens de oorlog en bijgevolg geen strijder was voor de LTTE. Ten vierde, vertelt u dat uw moeder klacht indiende bij de politie omdat het leger u niet na één dag terug bracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U gebruikt deze aanklacht als bewijs van uw problemen. Uw moeder stuurt als bewijs een 'to who it may concern' van een advocaat (groene map, punt 3). Dit document heeft weinig waarde omdat het, ten eerste, een gesolliciteerd karakter heeft en geen officieel document is en, ten tweede, omdat uw moeder, indien ze klacht heeft ingediend bij de politie, even gemakkelijk de officiële klacht had kunnen opvragen. Dit doet vermoeden dat er nooit een klacht werd ingediend bij de politie. Bovendien is de inhoud van het document 'to who it may concern' niet in overeenstemming met uw verklaringen. Het document is opgesteld in slecht Engels. Toch staan er bepaalde dingen in die niet overeenstemmen met uw verklaringen. Zo verklaarde u te zijn ontsnapt na uw arrestatie (zie gehoorverslag CGVS, p.6 en 9). In de brief wordt echter melding gemaakt van het vrijkomen na borg ("released on two sureties on bail"). Zo verklaarde u dat die man naar u thuis kwam op 3 januari 2011 en dat de militairen u op 20 januari 2011 kwamen arresteren (zie gehoorverslag CGVS p.4 en 6). In de brief die u voorlegde wordt echter verwezen naar iemand die in uw huis verbleef ("one person boarded his house"), en pas twee jaar later zou de politie en leger u zijn komen lastig vallen ("after two years later Sri Lankan police and Army personals came and continuous inquiry about him"). Zo

verklaarde u dat u na uw ontsnapping onderdook en het land uitvluchtte (zie gehoorverslag CGVS p.5). Uit de brief blijkt dat u na de borg nog problemen zou hebben gekend ("after bail also he faced continuous harassment by Armed group"). U legde dit document voor aan het CGVS zonder enige melding te maken van fouten die er in staan, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas én het document zelf verder ondermijnt.

U legt geen reisdocumenten voor. Deze werden ingehouden door de reisagent (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is echter merkwaardig dat u geen enkel detail kent over het vals paspoort waarmee u reisde. U weet enkel dat u onder de naam Stephan reisde en dat uw foto op het paspoort stond. U weet niet welke achternaam gebruikt werd, van welke nationaliteit het paspoort was en welke geboortedatum en geboorteplaats er in het paspoort stonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit is bevreemdend gezien de strenge en individuele migratiecontroles op internationale luchthavens. Indien iemand met een vals paspoort reist zou deze persoon toch de details moeten kennen van dit paspoort voor het geval dat er vragen gesteld zouden worden aan de controle. Bovendien kent u geen enkel detail over uw reisweg (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Deze vaagheid doet vermoeden dat u informatie, voor welke reden dan ook, achterhoudt.

U hebt geen kennis over recente gebeurtenissen in Sri Lanka. U wordt gevraagd naar het einde van de oorlog in Sri Lanka. U antwoordt dat het einde van de oorlog zich afspeelde op het einde van 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is niet correct. De oorlog eindigde in mei 2009. Het is bevreemdend dat u, broer van twee LTTE-leden, dit niet weet, terwijl het einde van de oorlog een algemeen bekend feit is in Sri Lanka. Bovendien weet u niet te vertellen of Tamils zich op dit moment nog moeten registreren in Colombo (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Ook dit is merkwaardig. U bent reisde naar Colombo om het land te verlaten en u bent Tamil. Bovendien was u, volgens uw relaas, voortvluchtig. Het is weinig geloofwaardig dat u, in uw situatie en voor uw eigen belang, niet op de hoogte was van deze informatie. De combinatie van deze elementen en het niet voorleggen van reisdocumenten zou er op kunnen wijzen dat u Sri Lanka al eerder verliet.

Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. In de gegeven omstandigheden is er geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de LTTE. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk doormiddel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt van banden met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven al werd uiteengezet hebt u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Uit de bevindingen van de centrumpsioloog blijkt dat u mogelijk een hyporeactie hebt opgelopen ten gevolge van traumatische gebeurtenissen en dat dit eventueel invloed kan hebben op het interview (bepaalde dingen wel herinneren, andere niet of incoherenties in het verhaal). Uit deze vaststelling kan niet afgeleid worden dat u effectief een traumatische gebeurtenis meegemaakt hebt en evenmin wat de exacte oorzaak is van de hyporeactie. Omdat uw relaas ongeloofwaardig is, is het volgens het CGVS onwaarschijnlijk dat deze toestand veroorzaakt werd door het de gebeurtenissen uit uw relaas. Uit de medische attesten die u voorlegt blijkt dat u effectief verwondingen hebt opgelopen. Maar deze verwondingen zijn geen bewijs van vervolging in het verleden. Uit het medisch verslag valt niet af te leiden wat de exacte oorzaak is van uw verwondingen, wie deze verwondingen heeft aangebracht en wat de reden daartoe was. Gezien de ongeloofwaardigheid van het relaas hecht het CGVS geen geloof aan de bewering dat deze verwondingen aangebracht werden tijdens uw arrestatie door het leger. Uw hyporeactie heeft bovendien geen invloed gehad op het gehoor. Er werd niet onnodig in detail getreden en u hebt een coherent (wat niet gelijk staat aan geloofwaardig) verhaal uiteengezet, hetgeen blijkt uit het gehoorverslag. U was dus wel in staat om uw verhaal te doen. Gezien de coherentie van de rest van uw verhaal kunnen tegenstrijdigheden niet toegeschreven worden aan de hyporeactie.

Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard om bovenvermelde vaststellingen in positieve zin om te buigen. Uw identiteitskaart en uw geboorteakte bewijzen enkel uw identiteit. Deze wordt niet in vraag getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn middel onder andere een schending aan van de zorgvuldigheidsplicht waarbij hij in wezen stelt dat door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende rekening werd gehouden met de medische attesten en met de vaststellingen van de centrumpsiycholoog. In het *petitum* vraagt hij in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker, die op 11 mei 2011 zijn asielaanvraag indiende (stuk 12, bijlage 25), op 12 mei 2011 werd onderzocht door Dr. F. MARECHAL van de medische dienst van het transitcentrum. Deze arts stelde een aantal littekens vast, waarbij de littekens op de rug *"hoogst waarschijnlijk door stokslagen/zweepslagen"* werden veroorzaakt (stuk 11 b, Medisch attest). Naar aanleiding van deze bevindingen werd verzoeker vanaf 12 mei 2011 een aantal keren gezien door de centrumpsiychologe, mevr. M. LOPEZ, die in haar verslag, gericht aan L. QUINTYN en de interviewer van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, volgende bevindingen opnam: *"Hij situeert kort wat er hem overkomen is, maar wil hier verder niet over uitwijken. Hij lijkt hyporeactief over te komen, zowel in zijn gedrag als op emotioneel vlak. Hij beweegt erg traag en ingehouden. Hij lijkt emotionele aspecten in het gesprek te vermijden en sterk af te grenzen (copingmechanisme ter bescherming van te hevige emoties ?) waardoor hij een apathische indruk geeft en kort van stof overkomt. Hij richt zijn aandacht in het gesprek op de procedure."* Op grond van deze bevindingen kwam zij tot volgende conclusie: *"Mogelijks wordt er een hyporeactie ten gevolge van traumatische gebeurtenissen geobserveerd. Op het eerste zicht lijkt hij voldoende functionaliteit te vertonen om zijn procedure zelfstandig te doorlopen en het interview te ondergaan. Anderzijds zijn er, naast het medisch attest, enkele observaties die doen denken aan de gevolgen van traumatische ervaringen en kan dit een invloed hebben op het interview (bepaalde dingen erg goed herinneren en anderen dan weer niet, incoherent brengen van het verhaal, etc.). Omwille van deze observaties achten we het nodig het CGVS te verwittigen in functie van het interview dat zal plaatsvinden."* Op 27 mei 2011 werd verzoeker onderzocht door uroloog Dr. H. VANDENDRIESSCHE en op 31 mei 2011 verklaarde Dr. R. TEMMERMAN, centrumarts, dat *"de verharding door littekenweefsel op de penis schaft mogelijks als gevolg van de mishandeling"*, geen inwendige schade tot gevolg had. Op 1 juni 2011 stelde Dr. LAUWERS, centrumarts, vast dat de letsels werden geobjectiveerd door een dienst urologie, dat deze zijn verhaal bevestigen en de letsels momenteel als genezen worden beschouwd.

2.4. Verzoeker werd op 30 mei 2011 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit het gehoorverslag, dat in het administratief dossier is opgenomen, blijkt dat verzoeker op de vraag waarom hij gearresteerd werd, in zijn antwoord het volgende meedeelde: *"(...) Ze namen mij mee en tijdens het gehoor hebben de militairen mij geslagen, mishandeld en gemarteld"* (stuk 5, gehoorverslag CGVS 30/05/2011, p. 4). Ook toen hem gevraagd werd nog eens duidelijk en bondig te vertellen waarom hij net Sri Lanka verlaten had, wat de exacte reden en zijn vrees was, vermeldde hij het volgende: *"(...) Ze hebben mij gemarteld (...)".* Tijdens het gehoor werden door de dossierbehandelaar echter geen verdere vragen gesteld omtrent dit aspect van verzoekers relaas.

2.5. In de bestreden beslissing van 14 juni 2011 wordt gesteld dat de verwondingen geen bewijs zijn van vervolgingen in het verleden en dat uit de medische attesten niet kan worden afgeleid wat de exacte oorzaak is van deze verwondingen, wie deze heeft aangebracht en wat de reden daartoe was. Tevens wordt in de beslissing gewezen op het feit dat de mogelijke hyporeactie niet aantoonde dat verzoeker effectief een traumatische gebeurtenis heeft meegemaakt en evenmin wat de exacte oorzaak is van de hyporeactie. Tenslotte wordt opgemerkt dat gezien de coherentie van de rest van het verhaal, de tegenstrijdigheden niet toegeschreven kunnen worden aan de hyporeactie (bestreden beslissing, p. 3).

2.6. Verzoeker werd op vraag van de juridische dienst van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen op 20 juni 2011 onderzocht door Dr. D. DANIEL van de ASBL 'Constats', waarbij hij

beschreven heeft aan welke folteringen hij tijdens zijn arrestatie werd blootgesteld en verklaard heeft dat hij tevens slachtoffer was van seksueel misbruik. Uit het gedetailleerde verslag van 21 juni 2011, dat verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (verzoekschrift, bijlage 2), blijkt dat de beschrijving die verzoeker geeft, overeenkomt met de vaststellingen van de arts. Aangezien dit verslag dateert van na de bestreden beslissing, kan de commissaris-generaal geen onzorgvuldig handelen worden verweten door hiermee geen rekening te houden. Vermeldenswaard is echter de opmerking van Dr. D. DANIEL met betrekking tot verzoekers ontboezemingen: *“Le fait qu’il n’en avait pas parlé auparavant peut, à mon avis, expliquer l’attitude de retrait et de peu d’affect que la psychologue avait constaté lors de ses entretiens, (...)”*.

2.7. In haar nota met opmerkingen herhaalt de verwerende partij de motieven van de bestreden beslissing en zij voegt hieraan onder meer toe dat verzoeker pas voor het eerst melding maakte van zijn seksueel misbruik tijdens zijn gesprek met de arts van ‘Constats’ en dat het merkwaardig is dat verzoeker de centrumpsiycholoog niet in vertrouwen heeft genomen over dit misbruik (Nota met opmerkingen, p. 6). Verder bevestigt zij dat verzoeker een coherent relaas heeft uiteengezet en nalaat *in concreto* aan te tonen hoe zijn psychologische toestand een invloed zou hebben op de weergave van zijn asielrelaas (Nota met opmerkingen, p. 10-11). Ter terechtzitting wijst de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal er nogmaals op dat de problemen die verzoeker zou hebben gehad, niet werden gemeld tijdens het gehoor.

2.8. Ter terechtzitting werd aan verzoeker de vraag voorgelegd waarom hij ten tijde van het gehoor bij het Commissariaat-generaal geen melding heeft gemaakt van de aard van de martelingen die hij beweert te hebben ondergaan. Verzoeker geeft aan dat hierover tijdens het interview geen vragen werden gesteld en hij zich op dat ogenblik beperkt heeft tot het beantwoorden van de gestelde vragen. Zoals hierboven reeds opgemerkt, werd op dit aspect van zijn relaas niet verder ingegaan.

2.9. De Raad stelt vast dat verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat met de medische attesten en het schrijven van de psychologe, dat een ‘verwittiging’ bevat, onvoldoende rekening werd gehouden. Ondanks het feit dat deze stukken inderdaad geen bewijs leveren van de oorzaak van de traumata, nopen de littekens op het lichaam van verzoeker tot een nader onderzoek van de omstandigheden waarin deze werden opgelopen, onder meer in het licht van de omkering van de bewijslast zoals voorzien in artikel 57/7bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en dient de ‘verwittiging’ vanwege de centrumpsiychologe te worden verrekend bij het beoordelen van verzoekers verklaringen. De vastgestelde hyporeactie vormt immers een aannemelijke verklaring voor de slechts summiere informatie die verzoeker tijdens het gehoor heeft verstrekt.

2.10. Op basis van wat voorafgaat besluit de Raad tot de schending van de zorgvuldigheidsplicht omdat er onvoldoende rekening werd gehouden met de gegevens die blijken uit de medische attesten en het schrijven van de centrumpsiychologe. Deze gegevens worden bovendien gecorroboereerd door het verslag van ‘Constats’ van 21 juni 2011 waardoor het de Raad conform artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet ontbreekt aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of de hervorming van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 juni 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN